

Oponentský posudek magisterského absolventského koncertu a písemné práce BcA. Natálie Schwamové

Potěšen a spokojen jsem odcházel dne 5. září t. r. z magisterského koncertu posluchačky Natálie Schwamové. Koncert se konal v náhradním termínu po dvojnásobném odložení – jednou z důvodu epidemiologického, podruhé kvůli onemocnění sólistky. Nakonec byl zvolen termín v neděli dopoledne, což se bohužel odrazilo v relativně malém počtu posluchačů v Sále Martinů. Ti, kteří se nedostavili, mohli jen litovat. Přišli o mimořádně krásný koncert.

Natálii Schwamovou jsem měl možnost sledovat od počátku její pianistické dráhy, kdy jako zcela mimořádný talent vyhrávala různé dětské soutěže a již jako šestnáctiletá byla přijata do bakalářského studia na HAMU. Během studia přišly další koncertní a soutěžní úspěchy, z nichž bych vyzdvihl účast v hlavní soutěži F. Chopina ve Varšavě v roce 2015, kdy jako nejmladší účastnice zaujala svou muzikalitou a technickými dispozicemi /její interpretace první Chopinovy etudy C dur v decimových rozložených akordech byla v podání drobné dívky s malými rukama zážitkem. /

Dramaturgie jejího absolventského koncertu byla ve znamení romantiky, stylu, který je pianistce již od dětství nejbližší a v němž se cítí nejpřirozeněji. Jedinou výjimkou byla úvodní Mozartova sonáta F dur KV 332, která byla v programu víceméně na rozehrání a příznivci tzv. autentické interpretace by sólistce zřejmě vyčetli příliš romantické pojetí, včetně přemíry pedalizace a agogiky. Od prvních taktů následujícího Chopina už byla pianistka ve svém živlu a zejména po pauze zařazené skladby Brahmsa, Clara Schumannové a Roberta Schumanna byly hrány na nejvyšší pianistické a interpretační úrovni a pianistka mě opět utvrdila v přesvědčení, že patří dnes k těm nejlepším ve své generaci. Disponuje nesmírně hbitou a přesnou prstovou technikou, pracuje zvukově přesvědčivě ve vedení jednotlivých hlasů a i přes handicap menší rukou dostává z nástroje krásný, barevný zvuk orchestrální šíře. Přes své mládí je jistá nejen v pianisticky virtuózních polohách, ale má i dostatek vnitřního klidu, její interpretace pomalého, zamyšleného Brahmsova Intermezza z op. 118 byla opravdu překrásná. Vrcholným zážitkem pak byly Schumannovy Kreisleriany op. 16, které Natálie Schwamová zahrála s přesvědčivostí zkušeného mistra.

Ne každému, kdo v dětství sbírá první ceny na všech soutěžích se podaří překlenout ta kritická léta každého mladého člověka a vstoupit mezi vyvolené. Natálie Schwamová toto zvládla díky svému velkému talentu, výbornému vedení po celou dobu studia i díky příkladné práci a cílevědomosti. Věřím, že další kroky v její kariéře budou nadále tak úspěšné a moc jí držím palce. Velké blahopřání si zaslouží i její dlouholetý pedagog, prof. František Malý.

Navrhuji známku A.

V diplomové práci s názvem Pozdní klavírní dílo Antonína Dvořáka se autorka zaměřuje na mistrovskou skladbu pro sólový klavír, vzniklé v letech 1887 – 1894, tedy v době jeho zásadních kariérních úspěchů v Anglii a ve Spojených státech. Na úvod práce představuje osobnost Antonína Dvořáka, jeho mládí, studia, přátele a ty, kteří na jeho kariéru měli zásadní vliv. Těžiště diplomové práce je soustředěno do čtvrté a páté kapitoly, kde autorka představuje všechna Dvořákova klavírní díla vzniklá v uvedených letech, zejména dva zásadní cykly – velmi náročné Poetické nálady op. 85 a rozkošné Humoresky op. 101. Soustřeďuje se na jejich zásadní technické a interpretační problémy. Možná mohla jako interpretka jít do ještě

větší hloubky problémů a jejich řešení, protože, bohužel, na rozdíl od všeobecně známých děl Chopina, Schumanna či Liszta je Dvořákovo klavírní dílo koncertně málo frekventované a tak mladí pianisté, pokud se odhodlají do těchto skladeb pustit, dost často budou tápat. Schwamová si ve své diplomové práci klade zásadní otázku – proč je klavírní dílo Dvořáka ve srovnání s jeho komorními skladbami a třeba skladbami pro smyčcové nástroje koncertně tak málo provozované. Dochází k názoru, že důvodem může být pianisticky obtížná sazba /což je ostatně i problém klavírního díla Smetany/ a na druhou stranu i nedostatek dostupných reprezentativních nahrávek, které by dílo více zpopularizovaly. Třeba právě na autorku čeká tento úkol. Z její práce je patrné, že jí Dvořákovo klavírní dílo oslovilo a tak by se jeho popularizace mohla sama chopit. Dvořák by si to zcela určitě zasloužil.

Diplomovou práci Natálie Schwamové považuji za velmi kvalitní, **navrhuji ji k přijetí a hodnotím známkou A .**

prof. Ivan Klánský